

SURINAAMSCHÉ COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 December 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

10. Aan den Slaaf *Willem*, toebehoord hebbende aan de Weduwe J. A. C. HIRSCHFELD geb. A. C. BUSCH.
 20. Aan den Slaaf *Willem*, toebehoord hebbende aan PRINS van 'T LAND.
 30. Aan de Slaven *Jan en Christiaan*, toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen RAHAEL DEL CASTILHO.
 40. Aan de Slavin *Europa*, toebehoord hebbende aan ADJUBA van FERREIRA.
 50. Aan de Slavin *Jetta en Sientje*, toebehoord hebbende aan C. J. KUSTNER.
 60. Aan de Slavin *Sora* alias *Christina*, toebehoord hebbende aan M. M. van HOLLIDAY.
 70. Aan den Slaaf *Johannes Christiaan*, toebehoord hebbende aan A. C. C. van TROMP.
 80. Aan de Slavin *Madeleintje*, toebehoord hebbende aan JOHN JOSEPH.
 90. Aan den Slaaf *Jacques*, toebehoord hebbende aan P. H. ARONS. — En
 100. Aan de Slavin *Princes* en haar Kind *Marius*, toebehoord hebbende aan MARIA van JANE LECKIE; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:
 10. WILLEM HENDRIK MARIUS VLIJTMAN.
 20. GABRIEL WILLEM WARNO.
 30. JAN RENARDUS-CHRISTIAAN ARNOLDUS RENARDUS.
 40. JOHANNA ELISABETH EHRENPREISS.
 50. ELISABETH KUSTEN.
 60. FRANCINA SOPHIA KUSTEN.
 70. CHRISTINA SORA DEDERUM.
 80. JOHANNIS CHRISTIAAN MOOR.
 90. MADELEINTJE EPSOM.
 100. JACQUES ABRAHAM DORWART.
 100. PAULINA SLAGPEN. — En MARIUS JAN MARTIN SLAGPEN.
- De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 24 December 1840.

(41303) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van den Minderjarigen ANTONIUS JOSEPH MARK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, den 26 December 1840.

Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, ter gelegenheid van het op handen zijnde *NIJUE-JAARS-FEEST*, des voormiddags ten tien uren PUBLIEKE AUDIENTIE zullende verleenen, aan de Civile en Militaire Autoriteiten, mitsgaders aan de particuliere Personen, welke zich daartoe mogten aanbieden.

Zoo wordt zulks bij deze ter kennis van het Algemeen gebracht.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van Paramaribo, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal bij Gouvernements - Order 14 December 1840, No. 247 | 25, — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan Paramaribo woonachtig zijn; immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1841, den vollen onderdom van achttien jaren zullen bereikt hebben, en alzo hun negentiende jaar zullen zijn ingetreden, en die hun negen en veertigste jaar niet zullen hebben bereikt, en alzo hun vijfzigste nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het REGLEMENT voor de SCHUTTERIJ, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare eerste zitting houden in het lokaal van het voormalige Gemeente Bestuur, van des morgens 9 tot 12 uren, op Maandag den 4 Januarij 1841. Voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. en H. — Continueren op Donderdag den 7 daaraanvolgende, met de letters I. K. L. M. N. en O., — en vervolgens op Maandag den 11 met de letters P tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats; en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 24 December 1840.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

Uitgaande Reglen.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de *UITGAANDE REGTEN* zullen geheven worden, van de gedurende het *Eerste Kwartaal* van het Jaar 1841, dezer Kolonie uit te voeren navolgende *PRODUCTEN*, zijn bepaald, als volgt:

- Van de SUIKER op (7) Zeven Centen.
- » » HEELE KOFFIJ op (25) Vijf en Twintig Centen.
- » » GEBROKEN KOFFIJ op (17) Zeventien Centen.
- » » SCHOONE KATOEN op (37) Zeven en Twintig Centen.
- » » VUILE KATOEN op (13½) Dertien en een halve Centen.
- » » KAKAO op (12) Twaalf Centen per pond Amsterdamsch gewigt. — En
- » » RUM op (f 1,00) Een Gulden per gallon.

Paramaribo, den 24 December 1840.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(41296) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Baelen*, zullen op Dingsdag den 2den Februarij 1841, des nademiddags ten 4 ure, publiek doen verkoopen:

Het een zesde aandeel in de KATOEN-PLANTAADJE *ALSINO*, gelegen tusschen deze Kolonie, aan het gedooven Kanaal van de *Warippe Kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantadje *Waterloo* en den *Ocean*; aankomende den Boedel MATTHIAS OEHLERS.

En zulks met al deszelfs SLAVEN, GEBOUWEN, GRONDEN, enz., volgens daarvan geformeerden Inventaris.

Paramaribo, den 24 December 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commiss.

(41271) De Exploicteur bij het Geregts hof te Suriname, zal op Donderdag den 31sten December 1840, des voormiddags om half negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden met gemeld Geregts hof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de Keizerstraat, La. A. No. 149; aankomende RACHEL CARRILHO, als Erfgename van wijlen haren man ISAAC FERNANDES JUNIOR.

Paramaribo, den 26 December 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

De ondergeteekende, **IJKMEESTER** der Kolonie Suriname, zal van den 4den tot en met den 31sten Januarij 1841, van 's morgens negen tot 's middags twaalf uren, ten zijnen huize aan de Keizerstraat, vaceren, tot het **IJKEN** van **Allen, Maten** en **Gewigten**.

Paramaribo, den 24 December 1840.
D. J. LOTH.

Tooneel-Genootschap

THALIA.

HEDEN, DEN 28 DECEMBER 1840.

HET HUWELIJK VANDEN CAPUCIJN, Blijspel in drie bedrijven; voorafgegaan door: **DE VERBETERDE DIJAS**, Blijspel in één bedrijf.

De aanvang precies ten zeven uren.

De Secretaris,
(39015) H. F. WESENHAGEN.

*Tot waarschuwing dient, dat nu en in het vervolg niemand op de avonden der Representatie, op het Erf zal toegelaten worden, ten zij aan de buitenpoort het **ENTREE-BILLET** zij vertoond.*

COLLEGIE DE VEREENIGING.

(41276) **ALGEMEENE VERGADERING** op Woensdag, den 30sten dezer maand, des avonds ten acht uren.

Paramaribo, den 22 December 1840.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

(In het Neder-district Nickerie)

Den 3den November, het Schip Nickerie-Packet, Kapt. C. Höffner, naar Amsterdam, lading: 284 vaten Suiker, 20 balen heele- en 2 dito gebroken Koffij en 130 balen schoone Katoen.

Den 17ten, het Schip Amphitrite, Kapt. H. F. Popken, naar Rotterdam, lading: 111 vaten Suiker en 19 vaten Rum.

Bengeligen.

Nicolo Paganini,

werd in het jaar 1784 te Genua geboren. Zijn vader, een koopman, was een liefhebber van de muziek en gaf hem van zijn zesde jaar af onderrigt op de mandoline, welke hij vrij goed bespeelde. Kort hierna legden de jonge Paganini de viool te leeren en wel, zoo als hij zelf beweerde, ten gevolge van eenen droom, dien zijne moeder zou gehad hebben. Der goede vrouw zonde namelijk een engel verschenen zijn, die haar de zekere vervulling van eenen door haar gevormden wensch zou voorspeld hebben, daarin bestaande, dat Paganini een beroemde violist zou worden. Acht jaren ond zijnde kon hij reeds een concert van Hayel spelen. Vóór zijn twaalfde jaar gaf hij een groot concert in den Augustiner schouwburg. Zijn vader begaf zich toen met hem naar Parma, waar hij hem den heer Paer, directeur van het conservatorium dier stad, voorstelde. Paer hoorde hem met veel genoegen en gaf hem den raad zich tot Rolla, toonkunstenaar, die toemaals

eenige vermaardheid bezat, te wenden. Voor dezen speelde hij *prima-vista*, een nog onuitgegeven viool-concert, dat hij op den muziek-lessenaar vond. Rolla ontveinsde zijne verbazing niet, en nam den jongen virtuoos onder zijne leiding; maar dewijl hij kort hierna om onbekende redenen genoodzaakt was op te houden Paganini te onderrigten, ried hij hem aan zich tot Guberti, hof-violoncellist en een beroemd contrapunctist, te wenden. Onder zijne leiding schreef Paganini zeer vele muziekwerken voor verschillende instrumenten. Maar hoezeer hij zich hiermede bezig hield verwaarloosde hij toch zijne viool niet. Hij speelde voor menige hooge personen, die hem allerprachtigste geschenken gaven. Een derzelve beloofde hem eene schoone viool van Guarneri te zullen geven, wanneer hij een zwaar concert *prima-vista* geheel zonder fouten kon spelen. Zonder moeite verdiende Paganini dit kostbaar geschenk.

Na zijne compositie studiën ten einde gebracht hebben, keerde hij naar Genua terug, alwaar hij over de middelen nadsacht; om zulke moeilijkheden in het vioolspel uit te vinden en te overwinnen, als voor hem nog niet bekend geweest waren. Hij schreef vele stukken in dien nieuwen door hem uitgedachten stijl, en deed eene reis door Italië. Hij was toen zeventien jaren oud. Overal werd hij met geëstirft ontvangen en men bewonderde te gelijk in hem den stonten schepper van nieuwe denkbeelden, en den toekomstigen grooten kunstenaar: omtrent dien tijd, gewende hij zich om zijne eigenheide op eene vertregaande wijs te streelen. Op al zijne programma bevond zich het verzoek dat men hem alle zware muzikstukken voorleggen mocht, welke men vermoeden kon, dat hem in verlegenheid konden brengen. Te Lucca droeg men hem de plaats van eerste hofviolist op, welke door hem werd aangenomen. Hij had zich verbonden, om elke week twee concerten te spelen en daar het hem spoedig mogelijk wierd, genoeg nieuwe stukken tot afwisseling van zijn repertoire te schrijven, nam hij een middel te haat, dat alleen hem kon gelukken. Hij vergenoegde zich, namelijk, met alleen de accompanimenten te schrijven, en improviseerde de hooftpartij bij de uitvoering. Daar hij immer naar nieuwe effecten tot verrassing zijner toehoorders haakte, kwam hij eens op den inval, de beide middelsaaren zijner viool los te maken, en eene senaat, onder den titel van: *Sons Amoroza*, uit te voeren, waarin de vierde snaar te mannestem, en de quint te vrouwenstem nabootste. Dit stuk werd levendig bewonderd en toegejuicht, en iemand vroeg den kunstenaar, of het hem mogelijk zijn zoudte op ééne snaar te spelen. Daar Paganini's eigenheide hem niet vernoorloofte aan iets ter wereld te twijfelen, beantwoordde hij zulks toestemmerd, en bracht het door onvermoende oefening zoo ver, dat hij na verloop van eene maand variatiën op de enkele vierde snaar konde spelen.

Wie heeft niet gehoord, dat Paganini als moordenaar zijner gemalin of heminde vele jaren in de gevangenis heeft doorgebracht, en dat hij de lange uren aldaar besteed heeft om zijn talent eene hooge vlugt te doen nemen en te volmaken? Drie snaren, wil dit sprookje, waren gesprongen; de vierde, alleen, de sterkste zijnde, had der vochtigheid wederstand geboden, en op deze speelde hij, tot dat hij uit de gevangenis bevrijd werd.

Ten tijde, dat Paganini voor de eerste maal Parijs bezocht, zag men in alle prentwinkels eene plaat in steendruk, onder den titel: »Paganini in de gevangenis.» Thans was het oogenblik daar, dat de groote kunstenaar het zich zelve ver-schuldigd was om openlijk den laster te

wederleggen. Hij deed zulks in eener brief, aan den directeur der Revue Musicale geschreven. Deze brief stiet het gebouw; dat zijne vijanden tegen hem opgericht hadden, geheel omver. Doch in weêrwil der overtuigendste bewijzen, die hij kon bijbrengen, bleef er nog bij velen eene twijfel over, hetgeen hij vooruitzag, toen hij schreef: »Daar men in het geheel geene waarschijnlijkheid in acht neemt, zal men ook voortgaan aan dezen laster te gelooven. Er blijft mij slechts de hoop over, dat na mijnen dood de laster gedwongen zal zijn, zijn slagtoffer te laten varen, en mijne beijders mijne asch met rust zullen laten.»

Paganini ving weder aan, na de rampen aan Elisa, groothertogin van Toscane, zijner beschermster, te heit gevallen, Italië te dertizen. Meermalen was hij op het punt om buitenlandsche reizen te ondernemen, maar hiervan werd hij teruggelouden door eene krankheid, welke de artsen niet in staat waren te genezen. Op zekeren avond liet hij zich te Rome in tegenwoordigheid des vorsten Kaunitz, den Oostenrijkschen gezant, hooren. Vorst Metternich bevond zich ook in dit gezelschap; hij was over den kunstenaar opgetogen, en verzocht hem naar Weenen te komen. Paganini verklaarde, dat, zoodra hij Italië verliet, hij deze stad het eerst zou bezoeken. Schoon er nog lange tijd verliep eer hij zijn woord kon vervullen, begaf hij zich toch eindelijk op reis naar Weenen, en gaf zijn eerste concert aldaar op den 29 Maart 1828.

(Het slot hierna.)

Adversaria.

De Ridder William Gooch, Gouverneur van Virginie, met een' koopman in gesprek zijnde, en door een neger gegroet wordende, welken groet hij zeer vriendelijk beantwoordde, zeide de koopman: »hoe! Uwe Excellentie vernedert zich om eenen slaaf te groeten.» — »Wel," hernam de Gouverneur — »zoudt gij willen weten, dat ik in hoffelijkheid voor eenen slaaf zou onderdoen?"

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Schip Anna en Susanna, Kapt. J. D. Bos. — Adres bij J. G. Fonseca Fr.

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 5 Januarij 1841.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij H. Degenhard.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit ultimo dezer.

Het nieuw gelouwd verguld Driemast Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. T. Lange. — Adres bij Kenschil en Co.

Het gekoperd tweedeks Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. Daniel Steenveldt. — Adres bij Leijssner & Scheffer. — Sluit 4 Januarij 1841.

Het gekoperd Schoner Kofschip Henriette, Kapt. Johann Christoph Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. J. Audresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Noord-Holland, Kapt. Harmen Klaas Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.